

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*
The Development of 4th Grade Students' English Pronunciation
Capacity through the Phonics Instruction

ปรีสุทธิ์ บุชบา และแสงสุรีย์ ดวงคำน้อย

Parisuth Bussaba and Sangsuree Duangkamnoi

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Northeastern University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: iParisuth@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 37 คน โรงเรียนเซนต์ยอแซฟกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้มาโดยการการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง 2) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 60 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

---

*ได้รับบทความ: 10 พฤษภาคม, 2565; แก้ไขบทความ: 25 พฤษภาคม, 2022; ตอรับตีพิมพ์: 26 สิงหาคม 2565

Received: May 10, 2022; Revised: May 25, 2022; Accepted: August 26, 2022

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 52.37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.72 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

คำสำคัญ: การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ; การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

Abstract

The objectives of this study were: 1) to develop 4th grade students' English pronunciation capacity through the phonics instruction so that they made a mean achievement score of 75% or better, and that 75% of the group passed the mean score criterion of 75% and 2) to develop 4th grade students' learning achievement in English through the phonics instruction so that they made a mean achievement score of 75% or better, and that 75% of the group passed the mean criterion of 75%. The samples consisted of 37 fourth grade students in classroom No. 4/1 at Kalasin St. Joseph School, under The Private Education Promotion Board, The Kalasin Provincial Education Office. The students were randomly selected during the second semester of the 2021 academic year. Research instruments included 1) 8 lesson plans which took 16 instructional periods to finish, 2) a 60-item English Pronunciation Capacity Test and 3) a 20-item multiple-choice test on learning achievement in English. The statistic used for data analysis were mean, percentage, and standard deviation.

The research results were as follows:

1. The students made a mean achievement score of 52.37 or 87.29% of the full marks in English pronunciation capacity which clearly passed the prescribed criterion.
2. The students made a mean learning achievement score of 16.72 or 83.60% of the full marks in English which is in accordance with the prescribed criterion.

Keywords: English Pronunciation; Phonics Instructional Management

1. บทนำ

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เล็งเห็นว่า ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ความบันเทิง ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ได้ง่าย กว้างขวางขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต จากใจความสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการกล่าวมานั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระพื้นฐานที่จำเป็นต้องเรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ โดยกระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นที่จะพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง พูด อ่าน และ เขียน เพื่อที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะทั้ง 4 ด้าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2565) จะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการพัฒนาคนในประเทศ โดยกำหนดมาตรฐานหลักสูตรตามระดับช่วงชั้น และมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาและสถานประกอบการ โดยกำหนดให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนของสถานศึกษา และการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการจัดหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น ตามข้อตกลงของ AEC เพื่อรองรับการทำงานของอาเซียนได้ตามข้อตกลงฯ และสามารถนำไปต่อยอด ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเป็นภาษาทาง คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีได้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถด้านภาษาของผู้เรียนมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาอังกฤษเป็นการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จึงได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จึงได้มีการกำหนดคุณภาพผู้เรียนไว้ดังนี้ ช่วงชั้นที่ 2 (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่ง พูดหรือเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล สามารถค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้อื่น และมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม

เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ในสังคมโลกปัจจุบันประชาชนในทุกประเทศจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยวและในด้านอื่นๆ โดยในการสื่อสารนั้นจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวกลางในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการทำงานในประชาคมอาเซียน ดังนั้นกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English” ดังนั้น ในวงการการศึกษาจึงมีการตื่นตัวในการเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็น “ภาษากลาง” ในการสื่อสารระหว่าง 10 ประเทศอาเซียน หลายฝ่ายจึงออกมาแสดงความเป็นห่วงกับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย เพราะเมื่อดูจากผลสำรวจของสำนักต่างๆ จะเห็นได้ชัดว่า ภาษาอังกฤษของคนไทยนั้น เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านประเทศไทยอยู่ใน “ระดับต่ำมาก” ที่อันดับ 89 และอยู่รองอันดับสุดท้ายในอาเซียน ซึ่งพบว่าชายไทยมีความสามารถอยู่ที่ 52.50% และหญิงไทย 52.13% ซึ่งเมื่อ 2562 ประเทศไทย เคยอยู่อยู่อันดับที่ 74 ของโลก (EF Education First, 2020)

ในการเรียนภาษาใดๆ ก็ตาม ในทุกภาษามือถือประกอบหลักคือ คำศัพท์ ไวยากรณ์ และเสียง โดยในการเรียนภาษานั้น สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น คือ ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษาและการรู้ความหมายของคำศัพท์ (Long and Richards, 1987) และในการเริ่มเรียนภาษา การรู้ความหมายของคำนั้นๆ การออกเสียงคำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องตระหนักและออกเสียงให้ถูกหลักตั้งแต่แรกเพื่อไม่ให้เกิดการสับสนและออกเสียงผิด สำหรับเด็กไทย ปัญหาที่พบอย่างมากในการเรียนภาษาต่างประเทศคือการออกเสียงคำศัพท์ เนื่องจากภาษาต่างประเทศนั้นมีระบบเสียงที่แตกต่างจากระบบเสียงในภาษาไทย ทั้งนี้ ปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของเด็กไทยไม่ใช่เพียงแต่การออกเสียงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการไม่เข้าใจความหมายคำศัพท์ เนื่องจากการขาดความสามารถในการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรือออกเสียงผิด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ส่งผลทำให้ไม่รู้และไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้ออกเสียงไป ประการแรกคือ เสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษ ไม่ปรากฏอยู่ในภาษาไทย เช่น /v/, /z/ การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผิดเกิดขึ้นเนื่องจาก นักเรียนบางคนไม่สามารถเรียนรู้การออกเสียงได้ เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงที่ไม่คุ้นเคย หรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน

ในการเรียนรู้อังกฤษนั้น หากไม่มีความรู้ไวยากรณ์จะทำให้สื่อสารได้น้อยมาก แต่หากไม่รู้คำศัพท์ จะไม่สามารถสื่อความหมายได้เลย (Wilkins, 1972) ซึ่งจากความข้างต้นจะสังเกตได้ว่า การเรียนภาษาที่

สองนั้น จะต้องมีควมรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอเพื่อที่จะได้สามารถใช้ในการสื่อสารได้แม้จะมีควมรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัด ในทางตรงกันข้าม หากผู้เรียนไม่มีควมรู้ด้านคำศัพท์เลย ผู้เรียนก็จะไม่สามารถเข้าใจและสื่อสารอะไรได้เลย การเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์จึงมีความสำคัญอย่างมากเนื่องจาก คำศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ เข้าใจเนื้อหาข้อมูลและมากไปกว่านั้น การรู้คำศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษ สามารถเรียนรู้ เข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการสนทนาในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นการเรียนรู้ศัพท์จึงมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ในทุกภาษาเป็นอย่างมาก นอกจากนั้น การพัฒนาควมรู้เรื่องคำศัพท์นั้นจะเป็นสิ่งที่ผู้เรียนภาษาต้องหมั่นฝึกฝนและพัฒนาตนเองเสมอ เพราะผู้เรียนที่มีความเชื่อว่า การรู้คำศัพท์จำนวนมากนั้น ถือเป็นสิ่งที่แสดงถึงการพัฒนาทางด้านภาษาของตนเอง (Jordan R.R., 1997) จากความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ที่กล่าวมาข้างต้น ครูผู้สอนควรมุ่งเน้นการสอนคำศัพท์เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในประโยคพื้นฐานต่างๆ ได้ ทั้งนี้ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ที่มากพอเพื่อใช้ในการสื่อสาร ตอบข้อความที่ฟังหรืออ่านได้ และยังสามารถเขียนประโยคเพื่อสื่อความหมายได้

โรงเรียนเซนต์ยอแซฟกาฬสินธุ์ เป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนปฏิบัติงานอยู่ ประสบปัญหาด้านการอ่านและรู้คำศัพท์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีเหตุและปัจจัยหลายประการเกี่ยวข้อง เช่น ครูผู้สอนไม่มีสื่อการสอนที่หลากหลาย ครูผู้สอนไม่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจให้ผู้เรียนจดจำ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมไปถึงทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจาก ผู้เรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากและไม่น่าสนใจ ปัจจัยดังกล่าวทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านและเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนเซนต์ยอแซฟกาฬสินธุ์, 2563)

การสอนเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนแบบหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง การสอนรูปแบบโฟนิกส์นั้นมีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถรู้จักคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากผู้เรียนจะสามารถแยกเสียงและรวมเสียงในการอ่านคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย (Twinkl, 2564) และเนื่องจากในการศึกษาไทย สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังมีการใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการสอน และผู้เรียนไม่มีโอกาสที่จะได้สื่อสารกับเจ้าของภาษาโดยตรง จึงทำให้เกิดปัญหาด้านการออกเสียงในการสื่อสาร เช่น จะพูดว่า “mine” แต่ไม่ออกเสียง /n/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ อาจจะทำให้ผู้ฟังฟังเป็น “my” ได้ อีกหนึ่งปัญหาหลักในการออกเสียงคือปัญหาด้ายไวยากรณ์ เช่น จะพูดว่า “I talked to the phone with my mom yesterday.” แต่ไม่ออกเสียง /ed/ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงกาล (Tense) ในอดีต จึงทำให้ประโยคนี้ เป็นประโยคที่ผิดไวยากรณ์ เป็นต้น หลังจากที่ได้รู้จัการแยกเสียงและรวมเสียงคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การเรียนรู้คำศัพท์แบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีกว่าการเรียนรู้คำศัพท์จากการเดาความหมายจากบริบท เนื่องจากการ

ออกเสียงคำศัพท์นั้น ผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์ทั้งเสียงและตัวอักษรทั้งหมด ซึ่งแตกต่างจากการวิเคราะห์จากตัวอักษรเพียงอย่างเดียว ซึ่งในงานวิจัยของปรียา โนแก้วและประนุท สุขศรี (2548) ได้กล่าวว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการออกเสียงตามทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติ ผู้เรียนอาจจะไม่สามารถจำแนกเสียงได้อย่างถูกต้อง อาจเกิดการผิดพลาดหรือผิดพลาดจากการออกเสียงนั้น ในการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยนั้น ส่วนมากมักจะใช้เสียงที่ตนคุ้นเคยและใกล้เคียงกับเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่มาใช้แทนเสียงในภาษาอังกฤษ เช่น การใช้ “ร” ในภาษาไทยแทนเสียง “r” ในภาษาอังกฤษตัวอย่างคำศัพท์ เช่น rain, rice, right แต่ผู้เรียนอาจจะออกเสียงจาก rain เป็น lain จาก rice เป็น lice และจาก right เป็น light โดยเปลี่ยนจากการออกเสียง /r/ เป็น /l/ แทน

จากการศึกษาปัญหาและความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จำเป็นที่จะใช้รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในชั้นเรียน เพื่อที่จะพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน รวมไปถึงการพัฒนาการรู้ความหมายคำศัพท์และการสะกดคำศัพท์อย่างถูกต้อง เพื่อที่การพัฒนาเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเกิดความรู้ ความเข้าใจและความมั่นใจในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง ในการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์นั้น ผู้วิจัยได้ปรับการสอนจากแบบเรียนจอลลี่โฟนิกส์ (Jolly Phonics) ซึ่งมีขั้นตอนการสอนอยู่ทั้งหมด 8 ขั้น โดยทั้ง 8 ขั้นตอนนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ รู้ความหมายคำศัพท์ และสะกดคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไปและนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป และนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แผนการวิจัยเป็นแบบหนึ่งกลุ่มโดยทำแบบทดสอบหลังเรียน (One-Group Posttest Design)

1. ประชากรนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเซนต์ยอแซฟกาฬสินธุ์ จำนวน 6 ห้อง รวม 205 คน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ของโรงเรียนเซนต์ยอแซฟกาฬสินธุ์

จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง 2) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ชุด ทุกชุด ประกอบด้วย แบบทดสอบการอ่านออกเสียงจำนวน 15 ข้อ 15 คะแนน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านความรู้ความหมายและสะกดคำศัพท์ (Pictation) จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน รวม 20 คะแนน และแบบทดสอบสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ออกแบบและสร้างเครื่องมือ ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโฟนิกส์ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) และออกแบบหน่วยการเรียนรู้

4. ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จำนวน 8 แผน โดยการสร้างแผนการเรียนรู้แต่ละเนื้อหา อ้างอิงการสร้างจากแบบเรียนของ Jolly Phonics โดยแบ่งตาม 7 กลุ่มเสียง โดยผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การจัดหน่วยการเรียนรู้

ชั่วโมงที่	แผนที่	สาระ	จำนวนชั่วโมง
1	1	การออกเสียงพยัญชนะทั้ง 42 เสียง	1
2-3	2	การออกเสียง /s/, /a/, /t/, /i/, /p/, /n/	2
4-5	3	การออกเสียง /c/, /k/, /e/, /h/, /r/, /m/, /d/	2
ทดสอบย่อย			
6-7	4	การออกเสียง /g/, /o/, /u/, /U/, /f/, /b/	2
8-9	5	การออกเสียง /ai/, /j/, /oa/, /ie/, /ee/, /or/	2
ทดสอบย่อย			
10-11	6	การออกเสียง /z/, /w/, /ng/, /v/, /oo/	2
12-13	7	การออกเสียง /y/, /x/, /ch/, /sh/, /th/	2

ชั่วโมงที่	แผนที่	สาระ	จำนวนชั่วโมง
14-15	8	การออกเสียง /qu/, /ou/, /oi/, /ue/, /er/, /ar/	2
ทดสอบย่อย			
ทดสอบสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ			1
รวมทั้งหมด			16

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสม ด้านกิจกรรม เวลา เนื้อหา วิธีการ เพื่อปรับปรุงแก้ไข

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงจากข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนและด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน โดยพิจารณาใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) โดยค่าเฉลี่ยของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมมีค่าเท่ากับ 4.48 ซึ่งมีความเหมาะสมมาก

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ไปใช้ในการศึกษาวิจัยกับกลุ่มเป้าหมาย แบบวัดความสามารถ ด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 ชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยทุกชุดประกอบด้วย 1) แบบทดสอบการอ่านออกเสียง 15 ข้อ 15 คะแนน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการรู้ความหมายและสะกดคำศัพท์ (Pictation) จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนนรวม 20 คะแนน ประกอบด้วย 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนแบบโฟนิกส์ 2) ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 3) วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) และออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 4) กำหนดโครงสร้างของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ด้านคือ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง การสะกดคำศัพท์และรู้ความหมายคำศัพท์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

ตารางที่ 2 โครงสร้างของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ด้าน	ทักษะ	จำนวนข้อที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อที่ใช้จริง
การอ่านออกเสียง	1. The students are able to speak, and read the sentences	20	2

ด้าน	ทักษะ	จำนวนข้อที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อที่ใช้จริง
	2. The students are able to classify each sound of 42 letter sounds and read the given words	40	30
การรู้ความหมาย และสะกดคำศัพท์	3. The students are able to identify, spell and write the given vocabulary	15	15
รวม		75	60

8. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมเพื่อปรับปรุงแก้ไข

9. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item-objective congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน (สมนึก ภัทธรณี, 2544) ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

โดยผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องและใช้ได้

10. นำผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จากผู้เชี่ยวชาญและข้อเสนอแนะต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

11. จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยแบ่งข้อสอบชุดละ 20 ข้อจำนวน 3 ชุด รวม 60 ข้อ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

12. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนในการหาประสิทธิภาพ ดังนี้ 1) ศึกษาตัวชี้วัดจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา หลักการทฤษฎีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2) สร้างแบบทดสอบวัดวัดผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามแนวคิดของ Bloom (1976) ประกอบด้วย ด้านความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ และการวิเคราะห์ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 โครงสร้างของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ

แผนที่	ชื่อหน่วย	เนื้อหาสาระ	จุดประสงค์	จำนวนข้อที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อที่ใช้จริง
1	Travel - 42 Letter Sounds	1. The 42 letter sounds in English 2. The 7 groups of letter sounds	1. The students are able to understand the 42 letter sounds (K)	2	1
2	Phonics group 1 - s, a, t, i, p, n	1. What sounds are in the phonics group 1 2. How to pronounce sounds s, a, t, i, p 3. The s, a, t, i, p sounds vocabulary	1. The students are able to classify each sound of s, a, t, i, p, n (K)	4	2
3	Phonics group 2 - c, k, e, r, h, m, d	1. What sounds are in the phonics group 2 2. How to pronounce sounds c, k, e, r, h, m, d 3. Sentence: Do you want some...?	1. The students are able to classify each sound of c, k, e, r, h, m, d (K)	2	1
4	Phonics group 3 - g, o, u, l, b, f	1. What sounds are in the phonics group 3 2. How to pronounce sounds g, o, u, l, b, f 2. g, o, u, l, b, f sounds vocabulary 3. Sentence: What can you ..... at the .....?	1. The students are able to classify each sound of g, o, u, l, b, f (K) 2. The students are able to apply the knowledge to give the information about themselves. (P)	4 1	2 1

แผนที่	ชื่อหน่วย	เนื้อหาสาระ	จุดประสงค์	จำนวนข้อที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อที่ใช้จริง
5	Phonics group 4 - ai, j, oa, ie, ee, or	1. What sounds are in the phonics group 4 2. How to pronounce sounds ai, j, oa, ie, ee, or sounds vocabulary 3. Sentence: Where do you want to go in the .....?	1. The students are able to classify each sound of ai, j, oa, ie, ee, or. (K)	3	1
6	Phonics group 5 - z, w, ng, v, oo, oo	1. What sounds are in the phonics group 5 2. How to pronounce sounds z, w, ng, v, oo, oo sounds vocabulary 3. Sentence: What do you do on the weekend?	1. The students are able to analyze the difference of z, w, ng, v, oo, oo sounds. (K) 3. The students are able to adapt the knowledge to give the information about themselves. (P)	4 1	2 1
7	Phonics group 6 - y, x, ch, sh, th, th	1. What sounds are in the phonics group 6 2. How to pronounce sounds y, x, ch, sh, th, th sounds vocabulary 3. Sentence: What do you do in the .....?	1. The students are able to analyze the difference of y, x, ch, sh, th, th sounds. (K) 3. The students are able to adapt the knowledge to give the information about themselves. (P)	4 2	2 2
8	Phonics group 7 - qu, ou, oi, ue, er, ar	1. What sounds are in the phonics group 7 2. How to pronounce sounds qu, ou, oi, ue, er, ar sounds vocabulary 3. Sentence: What is the weather like in the .....?	1. The students are able to analyze the difference of qu, ou, oi, ue, er, ar sounds. (K) 3. The students are able to criticize to give the information about themselves. (P)	5 3	3 2
รวม				35	20

13. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไข ให้คำแนะนำ ตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้องตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

14. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาประเมินความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item-objective congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์การให้ คะแนนดังนี้ (สมนึก ภัทธรณี, 2544)

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

โดยผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective congruence: IOC) ได้ค่าดัชนี ความสอดคล้องอยู่ที่ระหว่าง 0.67-100 ถือว่ามีความสอดคล้องและใช้ได้

15. นำข้อสอบไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์ยอแซฟกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน ที่เคยเรียนเนื้อหาเรื่องนี้มาแล้ว เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.47-0.80 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.20-0.60 และหาค่าความ เชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของ KR-20 ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.71 จากนั้นเลือกจำนวนข้อ ที่มีอำนาจจำแนกและมีความยากง่ายเหมาะสมเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 20 ข้อ

17. นำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยลงมือปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง ดังนี้ 1) ชี้แจง แนะนำ และให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิ กส์ให้กับผู้ร่วมวิจัย 2) ปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อม ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ 3) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง 4) ทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยแบบทดสอบ ท้ายบท จำนวน 3 ชุด ชุดละ 20 ข้อรวม 60 ข้อ 60 คะแนน 5) ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา อังกฤษ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน 6) นำผลการทดสอบที่ได้ไป วิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อใช้ในการสรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล ระหว่างดำเนินการปฏิบัติการและหลังจากการปฏิบัติการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ด้านคือ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง การสะกดคำศัพท์และรู้ความหมายคำศัพท์ จากแบบวัดความสามารถ

ด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ที่กำหนด ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไปและนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ที่กำหนด ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป และนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

4. สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป และนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปผลการประเมินความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75	คะแนน			นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์		นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	
			$\bar{x}$	ร้อยละ	S.D.	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
37	60	45	52.37	87.29	1.41	37	100	0	0

จากตารางที่ 1 พบว่า การประเมินความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมิน นักเรียนทั้งหมด 37 คน มีระดับร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 52.37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 87.29 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งผลสรุปเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไปและนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน ชนิดข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ รวม 20 คะแนน

ตารางที่ 2 สรุปคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75	คะแนน			นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์		นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	
			$\bar{x}$	ร้อยละ	S.D.	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
37	20	15	16.72	83.60	1.70	35	94.59	2	5.40

จากตารางที่ 2 พบว่า การสรุปผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีผลรวมคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 16.72 คิดเป็นร้อยละ 83.60 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75 ขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 94.59 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. พัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไปและนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 52.37 คิดเป็นร้อยละ 87.29 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนในด้านการเขียนมากที่สุดคือมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 97.83 และรองลงมาคือ ความสามารถด้านการอ่านมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.12 โดยในการประเมินนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 37 คน พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 100 หลังการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โฟนิกส์ในรูปแบบการสอนแบบสร้างคำ (Synthetic Phonics) โดยปรับรูปแบบการเรียนการสอนจากแบบเรียน Jolly Phonics ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสังเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัวได้อย่างถูกต้อง หลักจากนักเรียนสามารถสังเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัวได้ นักเรียนจะสามารถผสมเสียงของตัวอักษรแล้วจึงสามารถอ่านคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ในการเรียนเรียนรู้คำศัพท์จากความจำที่มาจากการเรียนการสอนอ่านคำศัพท์จากหน่วยย่อยที่สุดของเสียงหรือ graphemes จะทำให้เราสามารถแยกความแตกต่างของคำออกจากกันได้ ดังนั้นการเรียนรู้จากหน่วยย่อยที่สุดของเสียง สามารถเรียนรู้จากการสอนแบบ synthetic phonics หรือการสังเคราะห์การออกเสียง จะเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการพัฒนาตามมาด้วยความรู้เกี่ยวกับหน่วยเสียงและการสะกดคำแบบพยางค์และแบบหน่วยคำต่อไป (Linnea C. Ehri, 2020) ทั้งนี้ในการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัย

ได้มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อที่หลากหลายประกอบด้วย บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ ใบความรู้ ใบงานและแบบทดสอบท้ายบทเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อที่นักเรียนจะได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยผลการประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษท้ายบทเรียนทั้ง 3 ชุด พบว่า คะแนนในการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ย 17.15, 17.81 และ 17.39 ตามลำดับ สอดคล้องกับก๊อ กู พิสุทธิ และกัลยรัตน์ ชาววันดี (2561) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะนิคส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.68/84.19 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7522 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61

2. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป และนักเรียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 75 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด หลังการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ผลรวมคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 16.72 คิดเป็นร้อยละ 83.60 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75 ขึ้นไป จำนวน 35 คน และมีนักเรียน 2 คนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งนี้การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์เป็นวิธีการเรียนการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยจะเน้นไปที่เสียงของแต่ละตัวอักษร (Letter Sound) รวมถึงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่างๆ เมื่อนักเรียนรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้ว นักเรียนก็จะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่างๆ เป็นพื้นฐานในการ “ถอดรหัส” (Decode) ผ่านการประสมเสียง Letter Sound หรือที่เรียกว่า “Blending” เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ (Twinkl, 2021) การเรียนโฟนิกส์นั้นจะช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างถูกต้องและมีความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทำให้นักเรียนมีความรู้ ความมั่นใจและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในการจัดการเรียนรู้โฟนิกส์นั้นเป็นการสอนตั้งแต่เสียงตัวอักษร คือจากพื้นฐาน จึงทำให้นักเรียนทุกคนเริ่มเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน มีการให้ความรู้ ทบทวน และลงมือปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดการสอนจอลี่โฟนิกส์ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามรูปแบบจอลี่โฟนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้ชุดฝึกทักษะนิคส์ออนไลน์สูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ในการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ครูผู้สอนควรมีการเตรียมการวางแผนในด้านการใช้สื่ออย่างเหมาะสม ควรมีการจัดลำดับการใช้สื่อที่หลากหลายและน่าสนใจ

1.2 กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ควรเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนจดจำ ค้นเคย และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องและมั่นใจ

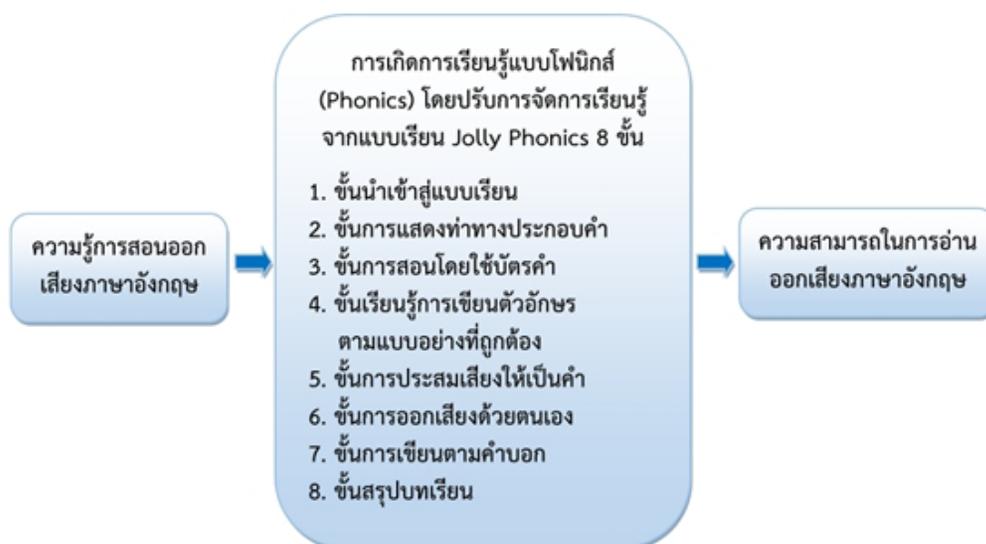
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยพบว่า ในเนื้อหาที่ 8 เรื่อง การออกเสียง qu, ou, oi, ue, er, ar ผู้เรียนยังเกิดการสับสนในการออกเสียง เนื่องจากการออกเสียงแบบทวิอักษร (digraph) ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการพัฒนาในเรื่องการเลือกใช้คำศัพท์ที่ผู้เรียนสามารถพบเจอได้ทั่วไปและควรเพิ่มแบบฝึกอ่านคำศัพท์ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนได้อย่างเหมาะสม

2.2 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 13.69 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยควรมีการทบทวนเนื้อหาและตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนทุกเนื้อหาก่อนทำการทดสอบ โดยผู้วิจัยอาจจะสร้างข้อสอบจำลองเพื่อให้นักเรียนได้ทดลองทำก่อน

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัยครั้งนี้ คือโฟนิกส์ (Phonics) ถือเป็นวิธีการเรียนการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจาก โฟนิกส์จะเน้นไปที่เสียงของแต่ละตัวอักษร (Letter Sound) ตลอดจนความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่างๆ เมื่อนักเรียนรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้ว นักเรียนจะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่างๆ เป็นพื้นฐานในการ “ถอดรหัส” (Decode) ผ่านการประสมเสียง Letter Sound หรือที่เรียกว่า “Blending” เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2560). *ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ก๊กอ พิสุทธิ และกัลยรัตน์ ชาวันตี. (2561). *การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอวยพัฒนศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ฝ่ายวิชาการโรงเรียนเซนต์ยอแซฟกาฬสินธุ์. (2563). *รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนและผลการสอบระดับชาติ ปีการศึกษา 2563*. กาฬสินธุ์: โรงเรียนเซนต์ยอแซฟกาฬสินธุ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรียา โนแก้ว และประนุท สุขศรี. (2548). *ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). *การวัดผลการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อาจารย์ ศิริรัตน์ศักดิ์. (2552). *กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์*. (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Bloom, B. S. (1976). *Taxonomy of Education Objective, Handbook I: Cognitive Domain*. New York: David Mckay.
- EF Education First. (2017). *EF ดัชนีภาษาอังกฤษ ไทยควรเพิ่มทักษะการสื่อสาร*. เข้าถึงได้จาก <https://www.prachachat.net/education/news-84621>
- Jordan, R. R. (1997). *English for Academic Purposes: A Guide and Resource Book for Teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Linnea C. E. (2020). *The Science of Learning to Read Words: A Case for Systematic Phonics Instruction*. Retrieved from <https://ila.onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/rrq.334>
- Long, M. H. & Richards, J. C. (1987). *Methodology in TESOL, A Book of Readings*. New York: Newbury House.
- Twinkl. (2021). *Phonics*. Retrieved from <https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-fo-ni-ks>
- Wilkins, D. A. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. Cambridge: MFT Press.